

ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 2015

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΑΙΘΙΘΕΑΣ

18^ο
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε εκδήλωσης.

Όλες οι εκδηλώσεις αρχίζουν στις 20:30

Εισιτήριο: €10

Φοιτητικό/Μειωμένο: €5

Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις

Ιουνίου – Ιουλίου: €40

Ticketing desk opens 30 minutes before each performance.

All performances begin at 20:30

Ticket price: €10

Students/Discounted tickets: €5

Ticket card for all June – July events: €40

Πληροφορίες και κρατήσεις:

Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

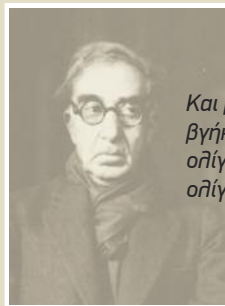
For information and reservations:

Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

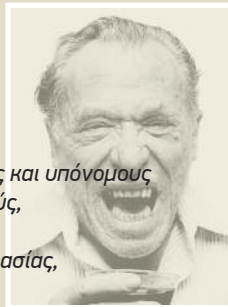
*Γέρικες γειτονιές... κι αγαπημένες μνήμες.
Από τις πέτρες πιο βαριές.*

Charles Baudelaire

*Και βγήκα στο μπαλκόνι μελαγχολικά —
βγήκα ν' αλλιάξω σκέψεις βλέποντας τουλάχιστον
ολίγη αγαπημένη πολιτεία,
ολίγη κίνηση του δρόμου και των μαγαζιών.*

Κ. Π. Καβάφης

*Ένα ποίημα είναι μια πόλη γεμάτη δρόμους και υπόνομους
γεμάτη αγίους, ήρωες, ζητιάνους, παλαβούς,
γεμάτη κοινοτοπίες και ποτά,
γεμάτη βροχή αστραπές και περιόδους ξηρασίας,
ένα ποίημα είναι μια πόλη εμπόλημα.*

*Ένα ποίημα είναι μια πόλη που ρωτάει γιατί το ρολόι,
ένα ποίημα είναι μια πόλη παραδομένη στη φωτιά.*

Ένα ποίημα είναι μια πόλη κατεχόμενη [...]

Charles Bukowski

4

Σαν όπως ο χορός πριν το ξημέρωμα... (από τα έργα και τις ημέρες της ιπποκάμπου-Αξιοθέας)

Αν θελήσουμε να χαρτογραφήσουμε τη γειτονιά μας, αποτυπώνοντας σ' ένα χαρτί τη νοητή γραμμή που συνδέει τη Χρυσαθινιώτισσα (ορθόδοξη εκκλησιά του 15ου αιώνα, χτισμένη από την Ελένη Παλαιοηγοίνα) με τον Άγιο Κασσιανό και το εγκλωβισμένο στη νεκρή ζώνη έρημο και σχεδόν ερειπωμένο Σχολεϊό του Αγίου Κασσιανού, βλέπουμε ότι σχηματίζεται ένα πολύ ενδιαφέρον πολεοδομικό τρίγωνο με σπίτια που τα είχαν κτίσει μάστορες και τεχνίτες της πέτρας και του ξύλου, του πλίνθου και του καλαμιού, της χολέτρας και του κεραμιδιού. Σπίτια που είχαν πρόσωπο, σχεδιασμένα για ανθρώπους που οι σχέσεις τους με τις γήινες μυρωδιές ήταν ισχυρές, που η ζωή τους ήταν προέκταση της φυσικής ζωής του κόσμου τούτου.

Στο κέντρο αυτού του τριγώνου, που συντηρεί ακόμη ρυθμούς και αισθήσεις μιας κανονικής ανθρώπινης ζωής, βρίσκεται η Αξιοθέα, το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου. Εδώ που δεκαοκτώ χρόνια τώρα γίνεται το πολιτιστικό Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου. Ένα φεστιβάλ που έχει καθιερωθεί διεθνώς αν κριθεί από την κριτική πρόσληψη των έργων και της δραστηριότητάς του, αλλά και από τον όγκο των αιτήσεων που δέχεται τα τελευταία χρόνια από σημαντικά, παραδοσιακά και πρωτοποριακά καλλιτεχνικά σχήματα από την Κύπρο, την Ελλάδα και το εξωτερικό. Κι αν είναι κάτι για το οποίο η Αξιοθέα μπορεί να επαίρεται, είναι το γεγονός ότι, δίπλα στα κορυφαία ονόματα που φιλοξένησε από το χώρο του παραδοσιακού πολιτισμού της Ελλάδας και της Κύπρου (Δόμνα Σαμίου, Χρόνης Ανθοβίδης, Ψαραντώνης, Μιχαήλης Κουλουμής, Βυρωνής Γεωργίου,

5

Κυριακού Πελαγία, Κυριακού Μουαϊμ) αλλά και του διεθνούς χώρου της τζαζ (Milan Svoboda, τριό Kratochvil, Ackerman, Zangi), και της παγκόσμιας μουσικής σκηνής (Stephan Micus, Ross Daly, Σαβίνα Γιαννάτου), είναι και το ότι από την αυλή της ξεκίνησαν αρκετά νεανικά καλλιτεχνικά σχήματα που σιγά σιγά καθιερώθηκαν (ορισμένα και διεθνώς) ως δυναμικά και πρωτοποριακά στο είδος που επέλεξαν να υπηρετήσουν, σχήματα που, ως ένα βαθμό, άλλαξαν αντιλήψεις γύρω από τα θέματα της τέχνης του θεάτρου και της μουσικής.

*

Θα μπορούσαμε βέβαια, κυριολεκτώντας, να ορίσουμε την Αξιοθέα όχι ως «Πολιτιστικό Κέντρο», αλλά ως «Απόκεντρο Πολιτισμικό Εργαστήρι», αφού, σε σχέση με το κεντρικό Πανεπιστήμιο απόκεντρο είναι —και δεν εννοώ μόνο από την άποψη του γεωγραφικού εντοπισμού της. Απόκεντρο και στην πραγματικότητα άγνωστη (ή και ενοχλητική) γι' αυτούς που δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τη διαφορά ανάμεσα στη δημιουργία πολιτισμού και στην επίδειξη αγορασμένου από την πιάτσα εμπορικού προϊόντος.

Σε αυτό τον απόκεντρο και για πολλούς άγνωστο και απόμακρο τόπο πραγματώνονται όλα αυτά που έχουν εκμηθεθεί και συνεχίζουν να εκτιμούνται από τους φίλους των γραμμάτων και των τεχνών εδώ και αλλού. Γι' αυτό και η βασική ιδιαιτερότητα του παραγόμενου πολιτισμικού έργου του ΘΕΠΑΚ και της Αξιοθέας είναι το γεγονός ότι η ποιότητά του δεν εξαρτάται μόνο από τη δουλειά τους, αλλά και από τις απαιτήσεις των φίλων του Φεστιβάλ και των φίλων του Θεατρικού Εργαστηρίου. Αυτοί μας υποχρεώνουν, με την αγάπη και την εκτίμηση προς το έργο μας, ν' ανασκάπτουμε συνεχώς την πολιτισμική περιοχή που θέσαμε εξαρχής ως στόχο της διερεύνησής μας. Έτσι η δουλειά μας (αναφέρομαι τώρα στο ΘΕΠΑΚ) είναι δουλειά αθέατης υπομο-

λής: δεκαοκτώ χρόνια τώρα διαρκεί η φιλολογική και καλλιτεχνική έρευνα στο *Χρονικό της Κύπρου* του Λεοντίου Μαχαιρά, δεκαπέντε χρόνια στην κυπριακή *Λυσιστράτη* του Κώστα Μόντη, δεκατέσσερα στα κορυφαία διαλεκτικά έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη, δώδεκα στο δημοτικό μας τραγούδι που αφορά στο κτίσιμο του γιοφουριού, δέκα στο κορυφαίο επίτευγμα της Κρητικής Λογοτεχνίας της Ακμής, τον *Ερωτόκριτο* του Κορνάρου και τρία χρόνια στη δραματική ποίηση του Καβάφη. Έργα που δουλεύονται και παίζονται συνεχώς στην Κύπρο και στο εξωτερικό ύστερα από προσκλήσεις δήμων, πανεπιστημίων, καλλιτεχνικών φεστιβάλ, επιστημονικών συνεδρίων.

Τουλάχιστον 150 παιδιά έχουν περάσει από το εργαστήρι του ΘΕΠΑΚ και έχουν παίξει μεγάλους ή και μικρούς ρόλους ή απλώς συμμετείχαν στο Χορό. Πολλοί έφυγαν, ακολουθώντας τους δρόμους των βιοτικών τους αναγκών, ωστόσο βρίσκονται ακόμη μαζί μας, πάντοτε εξαρτημένοι από τη νοσταλγία των ημερών του πανεπιστημίου, του ΘΕΠΑΚ και της Αξιοθέας. Είναι αρκετοί όμως και αυτοί που και μετά την αποφοίτησή τους παρέμειναν στο ΘΕΠΑΚ, είτε ως μεταπτυχιακοί, είτε και ως εργαζόμενοι πτυχιούχοι και συνεχίζουν το ωραίο ταξίδι, μετέχοντας στη δημιουργία νέας γνώσης στο χώρο του πολιτισμού, που επενδύουν ατελείωτες ώρες ιδιωτικού χρόνου για ν' αναστηθούν πραγματικά έργα τέχνης... Αυτοί είναι μια ιδιαίτερα ξεχωριστή ομάδα που κατοχυρώνει την πραγματική έννοια του Απόφοιτου. Φανατικοί και αφοσιωμένοι εγκάτοικοι της Αξιοθέας, βρίσκονται πάντοτε εδώ, πραγματικά ή νοερά, και δίνουν το στίγμα μιας πνευματικής νησίδας που άρχισε να δημιουργείται στον τόπο μας μετά την ίδρυση του Πανεπιστημίου.

*

Το Α΄ μέρος του 18ου Πολιτιστικού Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου ξεκινά με το θεσμό *Αναγνώσεις δίκως σόηλια*, που πέρυσι με τίτλο «Του έρωτα και του θανάτου» κάλυψε μια δοκιμασμένη θεματική. Τότε η ανθολόγηση περιορίστηκε στο χώρο της νεοελληνικής ποίησης και κάλυψε το χρονικό άνωμα από την κυπριακή πετράρχική ποίηση του 16ου αιώνα έως και τον ποιητή Γιώργη Παυλόπουλο (1924-2008). Η φετινή ανάγνωση εστιάζει στη θεματική της πόλης στη σύγχρονη ποίηση, τεράστιο θέμα που δεν θα μπορούσε να περιοριστεί στο χώρο της νεοελληνικής ποίησης. Κρίναμε πως δεν θα μπορούσαν να μείνουν έξω ποιητές όπως ο Μπωντλαίρ, ο Γέιτς, ο Μπόρχες, ο Καλβίνο, ο Μπρόντσκι, ο Παζ, ο Μπουκόβσκι και άλλοι. Και μαζί με αυτούς οι δικοί μας: Καβάφης, Σεφέρης, Ρίτσος, Εμπειρίκος, Καββαδίας, Μόντης, Σινόπουλος, Ασλάνογλου, Βαρβέρης, Μαραγκού και άλλοι (για να περιοριστώ εδώ σε όσους δεν είναι πια μαζί μας).

8

Η ποίηση των πόλεων πλαισιώνεται από σημαντικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που συναιρούν τόπους, πόλεις και κουλτούρες: TriCoolOre, Αντρέας Καρακάotas, Σωτήρης Καραγιώργης, Monsieur Doumani, Βάκια Σταύρου, Παυλίνα Κωνσταντοπούλου, Claudia Madur, Talya G.A. Solan, Μαρία Θωίδου, αδελφοί Μεγαλακάκη, Χριστόδουλος Πάφιος, Κώστας Θεοδώρου, Σαβίνα Γιαννάτου.

Και θεωρώ όχι απλώς μοναδική σύμπτωση, αλλά τύχη εξαιρετική ότι το Φεστιβάλ που ανοίγει τις πύλες του με τις πόλεις της παγκόσμιας ποίησης κλείνει μ' ένα αφιέρωμα στη Νύμφη του Θερμαϊκού, την άλλοτε Ιερουσαλήμ των Βαλκανίων, τη Θεσσαλονίκη. Η Σαβίνα Γιαννάτου θα δώσει φωνή στους διαχρονικούς πληθυσμούς της σ' ένα πολύγλωσσο ρεπερτόριο που αρμόζει στην ιστορία της, αλλά ταιριάζει και στο πολιτισμικό σώμα της παλιμψηπστης Αξιοθέας. Εδώ που ο χρόνος σταματά, και όλα κινούνται ωσάν να πρόκειται για ερωτικό χορό που ξεκινά με το λυκόφως και φτάνει ως την αυγή...

9

...Όπως γίνεται στην ερωτική ζωή εκείνου του πανέμορφου και παράξενου πλάσματος που ο λαός το ονόμασε «αλογάκι της θάλασσας» και που φέτος ήρθε να φωλιάσει στην κοίτη, στα νερά και στις υγρασίες της Αξιοθέας, ήρθε να μπει, αλλιάζοντας χρώματα όπως το συνθιζεί, στις πολύχρωμες σελίδες της. Και που με τους κόλπους τού οστέινου σώματός του, τις καμάρες και τους κοχλίες του συνομιλεί με την αρχιτεκτονική της. Τώρα μάλιστα που άρχισαν να μεγαλώνουν τα γιασεμιά κι οι τριανταφυλιές που φυτέψαμε τον περασμένο χρόνο και το πράσινό τους άρχισε να συνδιαλέγεται με το φαιό χρώμα των πέτρινων τοίχων της Αξιοθέας, γίνεται ευκολότερα η συνανάγνωση της αναλογίας με το φαιοπράσινο πλάσματάκι της θάλασσας...

Μιχάλης Πιερίδης
26 Μαΐου 2015

Like a Dance before Dawn...
(from the works and days of the Axiothea hippocampus)

If we map our neighbourhood, drawing on a piece of paper the imaginary line that connects the 15th century Orthodox church of Chrysalinniotissa (built by Helena Palaiologina), the Agios Kassianos Church, and the deserted and almost ruined Agios Kassianos School trapped in the buffer zone, we would see that a very interesting architectural triangle would take shape, with houses that were built by craftsmen and artisans who knew their way with stone and wood, clay and reed, downspouts and roof tiles. Houses that had a face and were designed for people whose relationship with the flavours of the earth was strong, whose lives were an extension of the natural life of this world.

In the centre of this triangle, which still preserves the pace and feel of a normal human life, stands the Axiothea, the Cultural Centre of the University of Cyprus, where for eighteen years now the Cultural Festival of the University of Cyprus has been taking place. A festival that has established itself internationally, judging by the critical reception of its works and its activity, but also by the volume of applications it has been receiving in the last years by noteworthy, traditional and innovative, artistic groups from Cyprus, Greece and elsewhere. And if there is something for which Axiothea can boast about, it is the fact that, along with prominent carriers of the traditional culture of Greece and Cyprus (Domna Samiou, Chronis Aidonidis, Psarantonis, Michailis Kouloumis, Vyronis Georgiou, Kyriakou Pelagia, Kyriakou Mouaimi), internationally renowned masters of jazz (Milan Svoboda, trio Kratochvil, Ackerman,

Zangi), and distinguished artists of the world music scene (Stephan Micus, Ross Daly, Savina Yannatou), it has also welcomed in its yard quite a few young and emerging groups that gradually established themselves (some internationally) as dynamic and innovative artists in their chosen genres, groups, which to some extent changed existing perceptions about the art of theatre and music.

*

We could also, quite literally, define Axiothea not as a “Cultural Centre”, but as a “Decentred Cultural Workshop”, since it is indeed away from the central headquarters of the University, and I do not mean only in terms of geographical location. It is decentred, marginal and largely unknown (or disturbing) for those who are unable to make the difference between creating culture and showing off a commercial product purchased off the rack.

This decentred and for many unknown and marginal place is where everything that has been appreciated and continues to be valued by the friends of literature and the arts here and elsewhere is happening. That is why the most important discerning feature of the cultural work performed by THEPAK and Axiothea is that its quality does not depend only on the effort made but also on the expectations and standards of those who appreciate it. They are the ones who oblige us with their love and appreciation for our work to keep on delving into the cultural field that we set to explore from the very beginning. Thus, our work (I am referring to THEPAK) is one of invisible perseverance: the philological and artistic research into the Cyprus *Chronicle* of Leontios Machairas has been going on for eighteen years now; we have been delving into the Cypriot *Lysistrata* by

Costas Montis for fifteen years; we have been exploring the exquisite idiomatic poetry of Vassilis Michaelidis for fourteen years; we have been studying our folkloric songs on the building of the bridge for twelve years; we have been reconsidering the masterpiece of Cretan Renaissance literature, Kornaros’s *Erotokritos* for ten years, and we have been researching Cavafy’s dramatic poetry for three years. The plays that came out as a result of this research are being reworked and performed continuously in Cyprus and abroad, following invitations by municipalities, universities, artistic festivals and scientific conferences.

No less than 150 young people have passed through the Theatrical Workshop, performing major or minor roles, or just joining in the Chorus. Many of them left, following their life paths, but are still with us, forever addicted to the nostalgia for the days they had spent in the university, in THEPAK and in Axiothea. But many are also those who remained in THEPAK after their graduation, either as graduate or post-graduate students, or as alumni who had began their professional careers, to continue the beautiful journey of creating new knowledge in the area of culture by dedicating endless hours of their personal time to revive and bring to new life true works of art... They are a very special group of people who embody the real meaning of the Alumni. Fanatic and dedicated residents of Axiothea, they are always here, either in body or in spirit, keeping afloat this island of culture that began taking shape after the establishment of the University.

*

The first part of the 18th Cultural Festival of the University of Cyprus begins with the now recurrent event *Poetry without Comments*, which last year explored the tried and tested theme of love and death. The selection of poems was limited to Modern Greek poetry and covered the time span between the 16th-century Petrarchan poetry of Cyprus to the poems of Georgis Pavlopoulos (1924–2008). This year's poetry reading focuses on the city as a theme in modern poetry, a huge theme that could not be limited to Modern Greek poetry alone. We felt that we could not leave out poets such as Baudelaire, Yeats, Borges, Calvino, Brodsky, Paz, and Bukowski, to name just a few. Along with them we also included our Cavafy, Seferis, Ritsos, Empeirikos, Kavvadias, Montis, Sinopoulos, Aslanoglou, Varveris, and Marangou, to mention only those who are no longer among us.

14

The poetry of cities is complemented with noteworthy cultural events that bring together places, cities and cultures: TriCoolOre, Andreas Karakotas, Sotiris Karagiorgis, Monsieur Doumani, Vakia Stavrou, Pavlina Konstantopoulou, Claudia Madur, Talya G. A. Solan, Maria Thoidou, the Megalakakis brothers, Christodoulos Pafios, Kostas Theodorou, Savina Yannatou.

And I consider it not only a unique coincidence, but a great stroke of luck that the Festival opens with the cities of the world poetry and ends with a tribute to Thessaloniki, the Nymph of the Thermaic Gulf, the Jerusalem of the Balkans, as it used to be known. Savina Yannatou will give voice to the historical population of this ancient city with a multilingual repertoire that befits its history but also matches perfectly the cultural essence of the palimpsest that is Axiothea. A place where time stands still and everything moves like an erotic dance that begins at dusk and continues till dawn...

...As it happens in the courtship of the beautiful and bizarre creature commonly known as seahorse, which this year came to perform its courtship dance in the riverbed and the waters of Axiothea; it came to change colours, as it often does, on the colourful pages of the festival programme. It came to match with the curves, arches and cavities of its bony body the architecture of this beautiful building. Now that the jasmines and roses that we planted last year have grown and their green foliage tones with the ochre colour of Axiothea's stony walls, the analogy with the golden-green sea creature becomes even more apparent...

Michalis Pieris

26 May 2015

15

Μεταμορφώσεις πόλεων Αναγνώσεις δίχως σχόλια

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

19

18

*Πόλεις πραγματικές και πόλεις αόρατες,
πόλεις λαθραίες και πόλεις αδέσποτες,
πόλεις βυθισμένες στο νερό και πόλεις στ' όνειρο,
πόλεις διεγερτικές, πόλεις νεράιδες και πόλεις πόρνες.
Η πόλη ως ποιητικό σύμπαν...*

Ανθολόγηση: Μιχάλης Πιερός

Διαβάζουν:

Σταύρος Αροδίτης, Χαρίτων Ιωσηφίδης, Νικόλας Κακκούφας,
Σταματία Λαουμπτζή, Μυράντα Νυχίδου, Γρηγόρης Παπαγρηγορίου,
Χριστίνα Πιερί, Δημήτρης Πιτσιλλής, Αγγέλα Σαββίδου, Μύρια
Χατζηματθαίου, Μαρία Χριστοδούλου και ο Μιχάλης Πιερός.

Τραγουδούν:

Γρηγόρης Παπαγρηγορίου, Χριστίνα Πιερί, Μάριος Χαραλάμπους.

Συνθέσεις:

Μάνος Χατζιδάκις, Μίκης Θεοδωράκης, Μάνος Λοΐζος, Γιάννης
Μαρκόπουλος, Διονύσιος Σαββόπουλος, Θάνας Μικρούτσικος.

Ανθολογούνται οι ποιητές:

Κάρολσμ Μπωντλαίρ (1821-1867), Κ. Π. Καβάφης (1863-1933), Ουίλιαμ Μπάτλερ Γέιτς (1865-1939), Ουμπέρτο Σάμπα (1883-1957), Πωλ Ελυάρ (1895-1952), Όσιπ Μάντελσταμ (1891-1938), Μπέρτολντ Μπρεχτ (1898-1956), Χόρχε Λουί Μπόρχες (1899-1986), Ρομπέρ Ντεσνός (1900-1945), Αντρέας Εμπειρικός (1901-1975), Γιάννης Ρίτσος (1909-1990), Νίκος Καββαδίας (1910-1975), Λου Ντίτριχ (1913-1944), Κώστας Μόντης (1914-2004), Οκτάβιο Παζ (1914-1998), Τσαρλς Μπουκόβσκι (1920- 1994), Ίταλο Καλβίνο (1923-1985), Νίκος-Αλέξης Ασλάνογλου 1931-1996), Θωμάς Γκόρπας (1935-2003), Ιωσήφ Μπρόντσκι (1940-1996), Γιάννης Κοντός (1943-2015), Μιχάλης Γκανάς (1944-), Νάσος Βαγενάς (1945-), Χριστόφορος Λιοντάκης (1945-), Κώστας Ριτσάωνς (1946-), Γιάννης Πατίλης (1947-), Νίκος Λάζαρης (1947-), Γιώργος Χρονάς (1948-), Νίκη Μαραγκού (1948-2103), Γιώργος Μαρκόπουλος (1951-), Αλεξάνδρα Μπακονίκα (1951-), Αντριάνα Ιεροδιακόνου (1952-), Διονύσης Καψάλης (1952-), Μιχάλης Πιερός (1952-), Σωτήρης Πασάκας (1954-), Γιάννης Βαρβέρης (1955-2011), Θεόδωρος Μπασιάκος (1963-), Αντώνης Περαντωνάκης (1963-).

Ένα Ανθολόγιο που στοχεύει στην ανάδειξη της ποιητικής των πόλεων μέσα από τα θραύσματα της μνήμης, μιας μνήμης που επιμένει ν' ανιχνεύει εσωτερικά τοπία βιωμένου χρόνου και χώρου.

Από ποίημα σε ποίημα, εναλλάσσονται πόλεις της αμφισβησίας, της αμφιθυμίας, της δυσφορίας, της θαληπωρίας, της ζεσσασιάς και της καταφυγής, πόλεις αθηρινές και πόλεις φαντάσματα, πόλεις στοιχειωμένες και μεταστοιχειωμένες.

Η οικεία πόλη και η άξενη πόλη, η άρρωστη και η νοσηρή, η καταραμένη πόλη, η πόλη-μητριά, η πόλη-παγίδα, η πόλη της έλξης, η πόλη της απώθησης και της αποστροφής, του μίσους και της αψιδίας, της ανίας ή του πάθους.

Πόλη ανοικτή και ανοχύρωτη, πόλη κλειστή, πόλη-παγίδα. Ανήλικες πόλεις και πόλεις γερασμένες, πόλεις της θαληπωρίας, της ζεσσασιάς και πόλεις ψυχρές και παγωμένες. Πόλεις-ανεράδες, πόλεις-ερωμένες. Πόλη γυναίκα ποθητή, ερωτική, και κάποτε σκληρή κι ανέραστη.

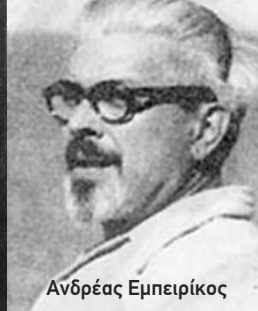
Κι οι ποιητές; Μένουν συνήθως με την αίσθηση της προσωπικής ήττας, μοιράζονται ανάμεσα στον ύμνο και στην ελεγεία του ερωτικού σώματος με φόντο την πόλη (κάποτε του Νότου, κάποτε του Βορρά, συνήθως της Μεσογείου και της γενέθλιας πόλης).

Κάρολος Μπωτλαίρ

Νίκος Καββαδίας

Ανδρέας Εμπειρικός

Χόρχε Λουί Μπόρχες

Γιάννης Ρίτσος

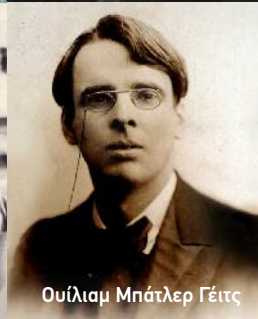
Πωλ Ελυάρ

Νίκη Μαραγκού

Ίταλο Καλβίνο

Ουίλιαμ Μπάτλερ Γέιτς

SHORT INFO >>>>>

Friday 5 June | 20:30

Metamorphoses of Cities

Poetry without comments

Cities real and invisible, cities clandestine and vagrant, cities drown in water and in someone's dream, stimulating cities, cities fairies and prostitutes...

A selection of poems exploring the city as a poetic universe, by major European and Modern Greek poets of the 19th and 20th century.

Anthology: Michalis Pieris

The poems are read by members of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus

FREE ENTRANCE

24

Oregano Infused TriCoolOre

25

Άγγελος Δούκας: πλήκτρα

Βασίλης Βασιλείου: τύμπανα, κρουστά

Νίκος Δούκας: ηλεκτρικό μπάσο, θούπες

Παρουσιάζοντας αποκλειστικά αυθεντικές συνθέσεις, οι TriCoolOre κινούνται στον διεθνή χαρακτήρα της τζαζ και world μουσικής, ενσωματώνοντας στις συνθέσεις τους την ελληνική έκφραση και παράδοση. Ελληνικοί ρυθμοί παντρεύονται με νοσταλγικές μελωδίες που μυρίζουν παράδοση. Εννιάσμητοι λεβέντικοι χοροί αποδομούνται και με ιδιαίτερο σεβασμό σμίγουν με την αφρικανική ψυχή της Νέας Ορλεάνης. Ένα μείγμα μουσικών του κόσμου που δημιουργεί μια έκρηξη χρωμάτων και ήχων.

26

Ισορροπώντας ανάμεσα στο κοσμοπολίτικο άκουσμα της τζαζ και τα μακάμια της Ανατολής, οι Tricoolore συνδυάζουν στοιχεία από διαφορετικά μουσικά είδη και δημιουργούν ένα ιδιαίτερο πχόχρωμα στο οποίο ενσωματώνεται η ελληνική έκφραση. Επηρεασμένοι από το υπόβαθρο της ελληνικής παράδοσης που κουβαλούν και χρησιμοποιώντας ιδιαίτερες ρυθμικές φόρμες και μια έντονη δόση αυτοσχεδιασμού, οι Άγγελος Δούκας (πλήκτρα), Βασίλης Βασιλείου (τύμπανα, κρουστά) και Νίκος Δούκας (ηλεκτρικό μπάσο, λούπες) ξεφεύγουν από τα στερεότυπα και ακολουθούν τα δικά τους μουσικά μονοπάτια.

Το σχήμα το οποίο δημιουργήθηκε στις αρχές του 2014 έρχεται για πρώτη φορά στην Αξιοθέα με αφορμή την κυκλοφορία του πρώτου τους δίσκου με τίτλο Oregano Infused.

SHORT INFO >>>>>

Sunday 7 June | 20:30

Oregano Infused

TriCoolOre

Angelos Doukas:

keyboards

Vasilis Vasiliou:

percussions

Nikos Doukas:

electric bass, loops

27

Explosive grooves meet nostalgic melodies that carry the flavour of tradition. Folk dance patterns combine with the African soul of New Orleans. A blending of musics of the world that creates a riot of colours and shades.

Κάτι παιδιά που αγαπάνε το τραγούδι

Ο Ανδρέας Καρακώτας ερμηνεύει Σταύρο Κουγιουμτζή

29

Ανδρέας Καρακώτας: τραγούδι

Πέτρος Παλαμούρας: μπουζούκι

Κώστας Μασιόγκος: ακουστική κιθάρα

Σάκης Κοντονικόλας: πιάνο

Ο σπουδαίος μουσικοσυνθέτης και στιχουργός Σταύρος Κουγιουμτζής, ο σημαντικότερος τραγουδοποιός της μεταχατζιδικής εποχής, έφυγε από τη ζωή δέκα χρόνια πριν, αλλά τα τραγούδια του παραμένουν διαχρονικά και ριζωμένα στις καρδιές μας, κατακτώντας μια θέση στη μουσική κουλτούρα κάθε νέας γενιάς.

30

«Πού 'ναι τα χρόνια», «Μη μου θυμώνεις μάτια μου», «Όλα καλά», «Ένας κόμπος η χαρά μου», «Το σακάκι μου κι αν σάζει», «Δίχως την καρδούλα σου», «Οι ελεύθεροι κι ωραίοι» είναι ένα ελάχιστο δείγμα της μουσικής του παρακαταθήκης που παρουσιάζει ο καταξιωμένος ερμηνευτής Ανδρέας Καρακώτας ο οποίος συνεργάστηκε για χρόνια με τον συνθέτη, με τη σύμπραξη των μουσικών Πέτρου Παλαμούρα (μπουζούκι), Κώστα Ματσόγκου (ακουστική κιθάρα) και Σάκη Κοντονικόλα (πιάνο).

SHORT INFO >>>>>

Tuesday 9 June | 20:30

Some guys who love singing

**Andreas Karakotas sings
Stavros Kouyioumtzis**

Andreas Karakotas: vocals

Petros Palamouras:
bouzouki

Kostas Matsingos:
acoustic guitar

Sakis Kontonikolas: piano

31

A night with the greatest hits of the Greek composer and poet Stavros Kouyioumtzis – the most gifted songwriter of the post-Hadjidakis era whose songs have forever secured a prominent place in the music culture of every generation.

Σωτήρης Καραγιώργης

40 χρόνια μουσική αναδρομή

Σωτήρης Καραγιώργης: πιάνο, μπουζούκι, τραγούδι
Αντρέας Κωνσταντίνου: βιολί
Θεόδωρος Κρασίδης: φλάουτο
Στέλιος Κακογιάννης: τραγούδι
Θεοφανώ Χαραλαμπίδου: τραγούδι
Μαρία Ανδρέου: τραγούδι

Εμφανίζονται επίσης οι:
Ανδρέας Καραγιώργης: πιάνο
Δημήτρης Καραγιώργης: τραγούδι
Έμμα Μαρκίδου: τραγούδι

34

Μια συναυλία με επιλεγμένα τραγούδια από την 40χρονη πορεία του Κύπριου μουσικοσυνθέτη, μάεστρου και καθηγητή μουσικής Σωτήρη Καραγιώργη. Ανάμεσα σε άλλα, θα ακουστούν τραγούδια σε ποίηση και στίχους Βασίλη Μιχαηλίδη, Κώστα Βάρναλη, Ιάνθης Θεοχαρίδου, Χρύσανθου Κακογιάννη, Μέλιου Μπίτσιου, Μάκη Αντωνόπουλου, Πολύκαρπου Πολύκαρπου, Γιώργου Κατίδη, Καλής Χαραλαμπίδου και Ευαγόρα Παλληκάρηδη.

Γεννημένος στην Τσάδα της Πάφου, ο Σωτήρης Καραγιώργης μεγάλωσε σε οικογένεια μουσικών. Ο πατέρας του, λαϊκός λαουτάρης καθώς και άλλα αδέρφια του μουσικοί. Απόφοιτός του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκη, εργάστηκε ως καθηγητής μουσικής σε σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης στην Πάφο, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τη σύνθεση μουσικής για τραγωδίες με πρώτο συνεργάτη τον φιλόλογο και λήτρη της αρχαίας τραγωδίας, Χρύσανθο Κακογιάννη. Συνεργάστηκε με το Σατιρικό Θέα-

τρο, την ΕΘΑΛ Λεμεσού, το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων, την Παιδική Θεατρική Σκηνή Πάφου κ. ά. Συνέθεσε επίσης, πολλά τραγούδια βασισμένα σε ποίηση και στίχους σημαντικών ποιητών. Το 1986 ίδρυσε τον Μουσικό Όμιλο Πάφου την χορωδία του οποίου διευθύνει μέχρι σήμερα. Συμμετέχει σε συναυλίες και χορωδιακά φεστιβάλ τόσο στην Κύπρο, όσο και στο εξωτερικό, και διοργανώνει το Παγκύπριο Χορωδιακό Φεστιβάλ Πάφου από το 1988.

SHORT INFO >>>>>

Wednesday 10 June | 20:30

Sotiris Karageorgis

40 Years:**A Quest into Music**

Sotiris Karageorgis:
piano, bouzouki, vocals
Andreas Constantinou:
violin

Theodoros Krasidis: flute

35

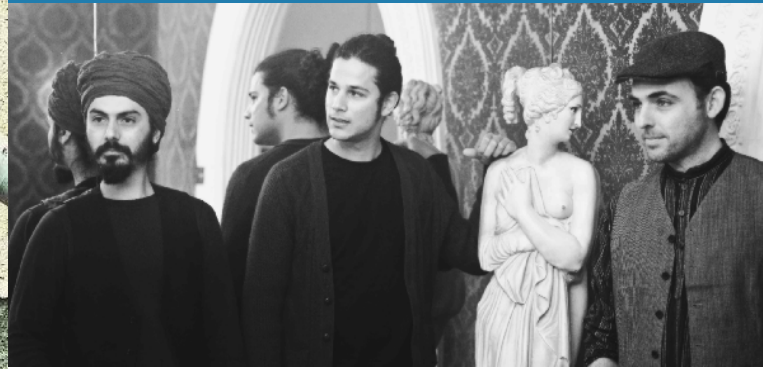
Stelios Cacoyannis,
Theofano Charalambidis,
Maria Andreou: vocals

Also featuring:
Andreas Karageorgis (piano),
Dimitris Karageorgis @
Emma Markidou (vocals)

A concert with selected songs from the 40-year quest into music of Cypriot composer, conductor and music professor Sotiris Karageorgis.

36

Sikoses

Monsieur Doumani

37

Δημήτρης Γασσεμίδης: πνευστά

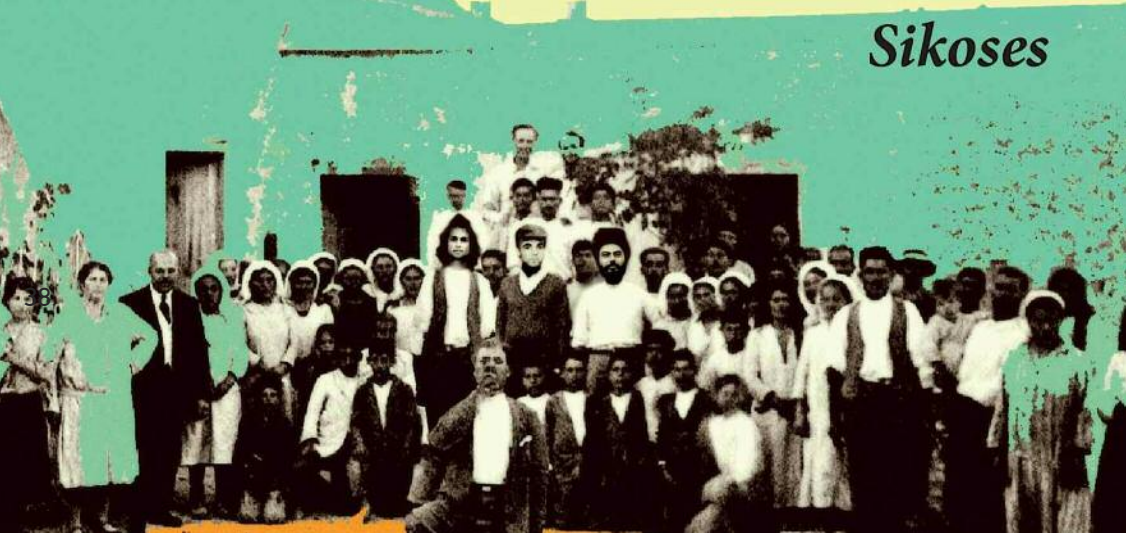
Άγγελος Ιωνάς: κιθάρα

Αντώνης Αντωνίου: τζουράς

Συναυλία του δημοφιούς κυπριακού σχήματος Monsieur Doumani με αφορμή την κυκλοφορία του δεύτερου τους ψηφιακού δίσκου με το οποίο διεισδύσουν σε ανεξερεύνητα για αυτούς μονοπάτια. Διατηρώντας ως βάση τους την κυπριακή παραδοσιακή μουσική, συνθέτουν νέα κομμάτια με επιρροές από τη μουσική παράδοση της Νότιας Ιταλίας, των Σκανδιναβικών και των Βαλκανικών χωρών, εμπλουτίζοντας τον ήχο τους με ηλεκτρονικά στοιχεία. Οι στίχοι των τραγουδιών είναι άμεσα συνυφασμένοι με την σύγχρονη κοινωνικοπολιτική κατάσταση της Κύπρου

Monsieur Doumani

Sikoses

την οποία σχολιάζουν με σατιρική και χιουμοριστική διάθεση, η οποία άλλωστε είναι και το σήμα κατατεθέν του συγκροτήματος.

Στη συναυλία θα ακουστούν επίσης κομμάτια από τον προηγούμενο δίσκο των Monsieur Doumani που τους κέρδισε υποψηφιότητα για καλύτερο πρωτοεμφανιζόμενο γκρουπ στα διεθνή μουσικά βραβεία Songlines 2014 και συμμετοχές σε γνωστά διεθνή φεστιβάλ όπως το WOMAD 2014 (Charlton Park), το Tele-

markfestivalen (Νορβηγία), το Sommarschen (Σουηδία) κ.ά., αλλά και ακυκλοφόρητες δισκογραφικές παραδοσιακής μουσικής.

SHORT INFO >>>>>

Sunday 14 June | 20:30

Sikoses

Monsieur Doumani

Dimitris Yasemidis: wind instruments

Angelos Ionas: guitar

Antonis Antoniou: tzouras

A concert of the popular Cypriot band Monsieur Doumani on the occasion of the release of their second album in which they explore uncharted territories, combining Cypriot folklore with the musical heritage of Southern Italy, the Scandinavian countries and the Balkans.

Wandering Heart / Coração Vagabundo

Βάκια Σταύρου

Βάκια Σταύρου: φωνή, κιθάρα, συνθέσεις

Κάρλος Μπερνάρντο: ενορχηστρώσεις, κιθάρα, ιρλανδικό μπουζούκι, kalimba, charango, melodica

Ινόρ Σοτολόγκο: κρουστά

Στέλιος Πίττας: βιολοντσέλο

Μετά από ένα γεμάτο χειμώνα με συναυλίες σε θέατρα στο Παρίσι, στο Μόναχο, στην Κοζωνία κ.α., και συμμετοχές σε εκπομπές του Γαλλικού Κρατικού Ραδιόφωνου στις οποίες παρουσίασε πάντα τα δικά της τραγούδια, η Βάκια Σταύρου, πιστή στο καλοκαιρινό της ραντεβού στο Αρχοντικό Αξιοθέας, έχει ετοιμάσει μια ατμοσφαιρική και ιδιαίτερα μαγική παράσταση με τίτλο «Wandering Heart» που αναμιγνύει γλώσσες, διαλέκτους και συναισθήματα.

SHORT INFO >>>>>

Thursday 18 June | 20:30

A Wandering Heart Coração Vagabundo

Vakia Stavrou

Vakia Stavrou:
vocals, guitar, compositions

Carlos Bernardo:
orchestrations, guitar,
Irish bouzouki, kalimba,
charango, melodica

Inor Sotolongo: percussion

Stelios Pittas: cello

An atmospheric and inspiring performance that merges languages, dialects and emotions from the prominent Cypriot singer and songwriter Vakia Stavrou who comes home after a series of concerts in Paris, Munich and Cologne.

42

Μετά από τον τελευταίο πρόσφατο δίσκο της ANEMOEΣΣΑ που ηχογράφησε με τους συνεργάτες της στο Παρίσι, ετοιμάζει την παραγωγή του καινούργιου της δίσκου και μοιράζεται μαζί μας ένα μικρό δείγμα από τα πολύ καινούργια της τραγούδια αλλιά και από τα παλαιότερα που καθιέρωσαν και την πορεία της ως τραγουδοποιού, χωρίς να αφήνει εκτός προγράμματος κι άλλα αγαπημένα της τραγούδια από κορυφαίους τραγουδοποιούς (Μάνο Χατζιδάκι, Antonio Carlos Jobim, Benjamin Biolay κ.ά.). Μαζί της και πάλι ο πολυπράγμων Βραζιλιάνος ενόρχηστρωτής και κιθαρίστας Carlos Bernardo, ο εφευρετικός ντράμμερ και δεξιοτέχνης κρουστών Inor Sotolongo από την Κούβα και ο μελωδικός βιοθλονσελίστας Στέλιος Πίττας.

43

Το Άσμα του Γιοφριού

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

45

Διασκευή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής

Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης

Σκηνικά, κουστούμια: Χρίστος Λυσιώτης

Κατασκευή ενδυμάτων: Μαρίνα Κλεάνθους

Κινησιολογία: Μιχάλης Πιερής

Επιμέλεια κίνησης: Αριάννα Οικονόμου

Φωτισμοί: Γιώργος Κουκουμάς

Χειρισμός φωτισμού, τεχνική υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτις: Σταματία Λαουμπζή

Μετά από την πρόσφατη παρουσίασή της στη Βαρκελώνη και τη Γρανάδα, η συγκλονιστική παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. «Το Άσμα του Γιοφουριού», η οποία εδώ και 12 χρόνια κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατρόφιλου κοινού, επιστρέφει στο Αρχοντικό Αξιοθέας για δύο μοναδικές παραστάσεις.

Πρόκειται για μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πιο εκφραστικές παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού «Το Γιοφύρι της Άρτας» από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Κάτι παραπάνω από ένα απολαυστικό θεατρικό δρώμενο, η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία σε μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικούς να έλθουν σε επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς και ζητήματα που άπτονται της ιστορικής, κοινωνικής και ιδεολογικής προοπτικής που διανοίγει η δημιουργική προσέγγιση των δημοτικών μας τραγουδιών. Παράλληλα, παρέχεται στον θεατή η δυνατότητα να παρακολουθήσει μια νέοτροπη σκηνική ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού μέσα στα συμφραζόμενα, τις αναζητήσεις και τις συλλογικές απορίες, της δικής μας εποχής.

Η μουσική της παράστασης εκτελείται ζωντανά από τον συνθέτη Ευαγόρα Καραγιώργη (πασούτο) και τους μουσικούς Γιώργο Χόπληρο (βιολί), Μαρίνα Κατσαρή (κλαρίνο) και Χριστόδουλο Σαντζιάκκη (νταούλι).

48

Η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. «Το Άσμα του Γιοφουριού», είναι υφασμένη —ο ήχος του αργαλειού υποστηρίζει το βηματισμό της παράστασης, όπως οι χτύποι της καρδιάς το βηματισμό του ατόμου— με απείριτη λιτότητα και ελεγειακό τόνο, με ζωγραφική εικονοποιία όπως τα ζωντανά ταμπλώ της εικαστικής, με το αγαπητικό εκείνο πνεύμα της ομάδας που μας πάει στην αλήθεια και την καθαρότητα της πρωτογενούς όρασης του κόσμου και της εννοιακής πρόσληψης και απόδοσής του σε μορφές Τέχνης. [...] Στα μάτια του θεατή καθώς κυλούσε η παράσταση με τα είκοσι αγόρια και κορίτσια του Πανεπιστημίου Κύπρου να την υπηρετούν με έλλογο διονυσιακό μένος, παρήλαυε αυτούσιος ο σταυρωμένος κόσμος της Κύπρου, «ο κόσμος του Ομήρου» κατά τον ποιητή.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 28 Αυγούστου 2004

49

Το τραγούδι και μαζί του ο χρόνος στην παράσταση δεν κινούνται σε ευθεία γραμμή, αλλά όπως στην αρχαία μυθική αντίληψη μοιάζουμε με το ουράνιο στερέωμα όπου τα γεγονότα δεν διαδέχονται το ένα το άλλο, αλλά συνυπάρχουν όπως οι αστερισμοί. Το δεύτερο στοιχείο του προλόγου —ο ήχος του αργαλειού— εμβάζει το συμβολισμό της ύφανσης, από αρχαιστάτων χρόνων στενά συνδεδεμένο με την ιδέα της μοίρας, λειτουργεί όμως και ως σκηνοθετική δήλωση για τον ρυθμό και την τεχνική που έχουν επιλεγεί για την παράσταση. Ο επίμονος ρυθμικός ήχος και η παράλληλη αργή (στα όρια της ακινησίας) κίνηση του χορού λειτουργούν ως θάλαμος αποσυμπίεσης από τη ρηχή υπερκηνητικότητα της σύγχρονης σκέψης και μετά απ' αυτό ευκολότερα βυθιζόμαστε στα βαθιά και σκοτεινά νερά του κειμένου. [...] Οι αρχαίες καταβολές των δημοτικών τραγουδιών επιτρέπουν στα κείμενά τους να λει-

50

τουργούν ως κανάλια επικοινωνίας με τα βάθη του συλλογικού υποσυνειδήτου, εκεί που τα υπόγεια νερά των εθνικών πολιτισμών ενώνονται σ' έναν πανανθρώπινο Ωκεανό αρχέτυπων. Ο Φόβος κατοικεί εκεί (θυμάστε τη γυναίκα του Πρωτομάστορα που βρήκε στην καμάρα του γιοφφυριού το χέρι ή το στόμα του Δράκου) και ακόμη η ιδέα του παντοτινού χρέους που η ανθρωπότητα οφείλει στο αρχικό σκοτάδι από το οποίο βγήκε, ενός χρέους που ξοφλιέται με το αίμα των ανθρωποθυσιών. Η παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. μας έφερε σε επαφή με πράγματα που αξίζουν.

Νόνα Μολέσκη, εφ. Ο Φιλελεύθερος,
Λευκωσία, 21 Ιουλίου 2003

SHORT INFO >>>>

Thursday 25 June | 20:30

The Ballad of the Bridge

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction:
Michalis Pieris
Music: Evagoras Karageorgis
Set and props: Chr. Lysiotis
Costumes: Marina Kleanthous
Choreography: Michalis Pieris
Kinesiology: Arianna Ikonomidou
Light design: Yorgos Koukoumas
Lighting, technical support:
Kyriakos Kakoullis
Production manager, assistant
director: Stamatia Laoumtzi

51

A stage adaptation of some of the most expressive versions of the famous Greek folk ballad "The Bridge at Arta" as preserved in Cyprus, Pontus, Crete, and Epirotic Greece.

Πολυφωνία – Ποησιωμία

53

Πολυφωνικό Σύνοδο της Ομάδας Ειδεκανού

Ενορχήστρωση και διδασκαλία τραγουδιών:
Παυλίνα Κωνσταντοπούλου

Επιμέλεια σκηνικής δράσης:
Πολυφωνικό Σύνοδο Ομάδας Ειδεκανού

Πολυφωνικό Σύνοδο της Ομάδας Ειδεκανού:

Παυλίνα Κωνσταντοπούλου, Ειρήνη Ανδρέου, Κική Αργυρού,
Νικολέττα Βερούκιου, Μαρία Ζαννέτου, Κωνσταντίνα Κοντού,
Μαρία Μιχαήλ, Έλενα Παυλίδου, Μαρία Παυλίδου, Μαρία Περι-
κλήους, Γιώργο Στυλιανού.

52

54

Το Πολυφωνικό σύνολο της Ομάδας Ειδεκανού παρουσιάζει πολυφωνικά Ηπειρώτικα και Κατω-Ιταλιάνικα τραγούδια.

Έντεκα άτομα επί σκηνής τραγουδούν, διηγούνται με τις φωνές και με το σώμα.

Η παραδοσιακή πολυφωνία της Ηπείρου και της Κάτω Ιταλίας μέσα από τη μνήμη του σύγχρονου ανθρώπου. Το σήμερα ή το χθες; Το αύριο ή το σήμερα ή το χθες; Παράδοση στατική και στάσιμη ή παράδοση εν κινήσει και εν εξελίξει; Παράδοση δική μας ή ξένη; Πάντα δική μας η παράδοση, της Ηπείρου, της Κάτω Ιταλίας κι εσείς είμαστε, αλλοι εμείς. Οι ίδιοι είμαστε. Ερωτευόμαστε, πεθαίνουμε, πολεμούμε, τραγουδάμε στα παιδικά νυσταγμένα μάτια νανουρίσματα, παίζουμε, γελάμε, κλαίμε. Ενώνουμε τις φωνές μας και επιστρέφουμε στη χαμένη μας παιδικότητα.

SHORT INFO >>>>>

Monday 29 June | 20:30

Polyphony-Polysomy

Idekanou Polyphonic Ensemble

Orchestration and song instruction: Pavlina Konstantopoulou

Idekanou Polyphonic Ensemble: Pavlina Konstantopoulou, Irini Andreou, Kiki Argyrou, Nicoletta Verykiou, Maria Zannetou, Konstantinos Kontos, Maria Michael, Elena Pavlidou, Maria Pavlidou, Maria Pericleous, Yorgos Stylianou.

Traditional polyphony seen through a contemporary perspective. Eleven people on stage sing and narrate with their voices and their bodies polyphonic songs of Epirus and Southern Italy.

55

Ερωτόκριτος του Βισσέντζου Κορνάρου
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Διασκευή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής

Μουσική: Αντώνης Ξυλοθύρης-Ψαραντώνης

Χορικά, τραγούδια: Χρήστος Πήττας

Σκηνικός διάκοσμος, φροντιστήριο: Χρίστος Λυσιώτης

Κοστούμια: Μαρίνα Κλεάνθους, Χρίστος Λυσιώτης

Φωτισμοί: Καρολίνα Σπύρου

Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

Διδασκαλία τραγουδιών: Νικόλας Παπαγεωργίου

58

Με αφορμή τα δέκα χρόνια από την πρεμιέρα του «Ερωτόκριτου» του Κορνάρου αλλά και την επικείμενη περιοδεία στην Κρήτη, το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. παρουσιάζει ξανά την επιτυχημένη θεατρική παραγωγή του κορυφαίου αυτού έργου της Ελληνικής Αναγέννησης.

59

Το έργο που πρωτοανέβηκε το 2005 είχε μια αξιόλογη διεθνή πορεία με παραστάσεις στην Ελλάδα (Κρήτη, Αθήνα, Ιωάννινα, Βόλο), στη Γερμανία (Μιούνστερ, Αμβούργο, Μόναχο), στην Αγγλία (Λονδίνο), αλλά και στην Ιταλία (Κατάνια, Παλιέρμο, Ρώμη, Βενετία, Τεργέστη) όπου παρουσιάστηκε για πρώτη φορά και στα ιταλικά – δηλαδή στη γλώσσα των προγόνων του Βενετοκρατικού ποιητή, στην οποία γράφτηκαν πολλά από τα έργα της δυτικοευρωπαϊκής Αναγέννησης που ενέπνευσαν το αριστούργημα αυτό της Ελληνικής Λογοτεχνίας.

Η παράσταση είναι το ώριμο αποτέλεσμα μιας δεκάχρονης θεατρικής έρευνας και παιδείας σε έργα του Ελληνικού Μεσαίωνα και της Ελληνικής Αναγέννησης, με ενοποιητικό χαρακτήρα την ιδιωματική γλώσσα του περιφερειακού ελληνισμού, αλλά και μιας προωθημένης έρευνας γύρω από το θέμα των αναγεννησιακών πηγών του κειμένου του Κορνάρου.

60

Είναι η καλύτερη παράσταση «Ερωτόκριτου» από όλες όσες έχω δει στη ζωή μου, με σωστή ισορροπία του συμβολικού και του ρεαλιστικού στοιχείου, απλά σκηνικά και στολές (που αφήνουν να επικρατεί ο λόγος), σωστή ηθοποιία και εκφορά των στίχων (η αχιλλείος πτέρνα των παραστάσεων Κρητικής λογοτεχνίας από άλλους), σωστή αξιοποίηση του θεατρικού στοιχείου, ωραία ευρήματα όπως η εισαγωγή χορού και η κίνησή του με συμμετοχή στη δράση, καλή και συγκινητική μουσική στις κατάλληλες στιγμές. Μου άρεσε ακόμη και ο κυπριακός τόνος κάπου-κάπου (στο είντα).

Στυλιανός Αλεξίου, Ομότιμος καθηγητής
Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο, 28 Αυγούστου 2005

Ο «Ερωτόκριτος» παραμένει η μεγάλη πνευματική πρόσκληση των Νεοελλήνων, με την οποία αναμετρώνται η ποίηση και το θέατρο, η νεοελληνική γλώσσα και οι ρυθμοί της. Μια τέτοια αναμέτρηση είναι και η θεατρική παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ., μια αριστουργηματική παράσταση του «Ερωτόκριτου». Έχουμε άλλωστε δει παλαιότερες παραστάσεις του Θ.Ε.ΠΑ.Κ και γνωρίσαμε τη σοβαρότητα των θεατρικών του προτάσεων μέσα στις οποίες συνέχονται επιστημονικές-φιλολογικές καταθέσεις, γοητεία της ομαδικότητας, αγνότητα προσέγγισης και ερμηνεία κειμένων, διονυσιακός ερωτικός οίστρος και άλλες αρετές. Η τωρινή παράσταση του «Ερωτόκριτου» συστοιχίζει όλες αυτές τις παραμέτρους σε μια πρωτότυπη ανάγνωση του κειμένου, σε μια πρωτόγνωρη θεατρική μεταγραφή του, απ' όπου αναδύεται ένας εξαιρετικός ελεγειακός λυρισμός, ένα ισόρροπο συναισθηματικό εκχύλισμα, μια εναρμόνια ποιητική μαζί και θεατρική φωνή.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 23 Αυγούστου 2005

61

Το όλο πράγμα αποκτά μάλιστα ευρύτερες διαστάσεις, αν αναλογιστούμε ότι η προσπάθεια επιχειρείται από φοιτητές της Κύπρου, γεγονός που σημαίνει την ανίχνευση εκ μέρους του Εργαστηρίου μιας διασπαρμένης σε χρόνο και τόπο ιθαγένειας μέσα από την προσέγγιση του ιδιώματος του «Ερωτόκριτου». Ο σεβασμός για τη μια ντοπιολαλιά επιστρέφει έτσι ως σεβασμός για την άλλη και η πρώτη εκτίμηση για το ιδίωμα του κρητικού κειμένου γίνεται η βάση για την κατάκτηση της αυτοεκτίμησης και ακόμη της αυτοσυνειδησίας των Κυπρίων φοιτητών. Η παράσταση των σπουδαστών της Κύπρου υπήρξε μαζί φιλολογική άσκηση και θεατρικό σεμινάριο. [...] Η παρουσία του χορού, εκτός από άφθονους ρόλους στον πολυπληθή φοιτητικό θίασο, πρόσφερε ακόμη το απαραίτητο συλλογικό υπόβαθρο που ζητεί η απόδοση της ιστορίας. [...] Περισεύουν τα καλά λόγια για την προσπάθεια των

62 νέων παιδιών, για την ειλικρίνεια και την σεμνότητα τους, με την οποία πλησίασαν το κείμενο του Κορνάρου χωρίς ίχνος κίβδη-
λο “θεατρinισμού”.

Γρηγόρης Ιωαννίδης, περ. ANTI, τχ. 852,
Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2005

Είναι αθηθινή παιδαγωγική προσφορά η εκάστοτε εμπλοκή των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στα κλασικά κείμενα. Μετά το «Χρονικόν» του Μαχαιρά, ο ποιητής, μελετητής και πανεπι-
στημιακός δάσκαλος Μιχάλης Πιερής έφερε στην Αθήνα μια πα-
ραγωγή «Ερωτόκριτου». Η παιδείωση των νέων αθλά και μια νέα
δική του πρόταση ως προς τη διασκευή του προδρομικού αθλά
και τεράστιου τούτου έργου ήσαν τα προτάγματα του εγχειρήμα-
τος. Διασκευή-πρόκληση, που κάλλιστα μπορεί να απευθυνθεί
μελλθοντικά και σε επαγγελματικούς θιάσους, συμπύσσει το
επικό υλικό εις τρόπον ώστε να δημιουργηθεί μια ανανεωμένη

φόρμα που να ακουμπάει περισσότερο στο ερωτικο-
θλυρικό στοιχείο και συμπλη-
ρωματικά μόνο στο σκηνικά
δύστροπο και νατουραλι-
στικό πολεμικό. [...] Η παρά-
σταση οργανώθηκε περίπου
ως επική όπερα, όπου το
ύφος και η γλώσσα του
Κορνάρου έδεσαν αρμονικά
με οικεία τους στοιχεία. Με
χωρισμένους σε τρεις τους
ρόλους της Αρετούσας και
σε δύο του Ερωτόκριτου, η
παράσταση διέθετε δραμα-
τική κινητικότητα και ρυθμο-
λογική πυκνότητα.

Γιάννης Βαβένης,
εφ. Η Καθημερινή,
Αθήνα, 6 Νοεμβρίου 2005

SHORT INFO >>>>>

Wednesday 1 July | 20:30

Errotocritos

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction:
Michalis Pieris

Choral parts and songs:
Christos Pittas

Incidental music: Antonis
Xylouris-Psarantonis

Set and props: Chr. Lysiotis

Costumes: Marina
Kleanthous, Christos Lysiotis

Lighting: Carolina Spyrou

Production manager, assistant
director: Stamatia Laoumtzi

One of the most successful
theatrical productions of
THEPAK, which received high
critical acclaim and has been
recognised as a standard-
setting event for the onstage
interpretation of Kornaros's
masterpiece.

64

Fado: η ψυχή της Πορτογαλίας Cláudia Madur

65

Cláudia Madur: τραγούδι

Mario Henriques: πορτογαλική κιθάρα

Bruno Brás: κλασική κιθάρα

Η ξεχωριστή fadista από την Πορτογαλία Cláudia Madur η οποία μάγεψε το κοινό της Αξιοθέας πριν από τρία χρόνια έρχεται ξανά κοντά μας για να ομορφύνει τις πρώτες νύχτες του Ιουλίου, μεταφέροντας την αίσθηση νοσταλγίας, πόθου, πόνου, ευτυχίας και αγάπης που εκφράζει το fado και η οποία συνοψίζεται στην πορτογαλική λέξη saudade.

Το fado, το διάσημο μουσικό είδος που σήμερα θεωρείται η ψυχή της Πορτογαλίας και έχει αναγνωριστεί από την UNESCO ως

66

μέρος της άυλης κληρονομιάς της ανθρωπότητας, αναπτύχθηκε στις αρχές του 19ου αιώνα αλλά έχει παλαιότερες ρίζες αφού σύμφωνα με πολλούς μελετητές αποτελεί συνδυασμό της μουσικής των σκλάβων της Αφρικής με την παραδοσιακή μουσική των Πορτογάλων ναυτών αλλά και με ορισμένα αραβικά στοιχεία.

Αυτό το κράμα πορτογαλικών και αποικιακών επιρροών δημιουργήθηκε στα ήαιικά στέκια της Αλφάμα και της Μουραρία, φτωχογειτονιών της Λισσαβόνας, και εξελίχθηκε σε κοινωνικές συνθήκες που θυμίζουν εκείνες η οποίες γέννησαν το ρεμπέτικο στην ανατολική άκρη της Μεσογείου – μια σύμπτωση που επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά τα κοινά στοιχεία του μεσογειακού πολιτισμού.

Με συνοδεία πορτογαλικής και κλασικής κιθάρας, τα κατεξοχήν όργανα του fado, η Cláudia Madur θα ερμηνεύσει παραδοσιακά

τραγούδια fado που μιλούν για τη μοίρα και το πεπρωμένο – βασικά θέματα αυτής της τρυφερής και έντονα συναισθηματικής μουσικής, καθώς και τραγούδια που ανήκουν στο πιο εύθυμο μελωδικά και ρυθμικά είδος του Fado Canção.

SHORT INFO >>>>>

Saturday 4 July | 20:30

Fado: The Soul of Portugal

Cláudia Madur

Cláudia Madur: vocals

Mario Henriques:
Portuguese guitar

Bruno Brás: classical guitar

67

The unique tradition of fado presented by the young and very promising fadista from Portugal Cláudia Madur who greatly impressed the Axiothea audience three years ago. Traditional fado songs about fate and destiny, as well as songs belonging to the most cheerful version of fado, the Fado Canção, performed with the accompaniment of Portuguese guitar and classical guitar.

68

Μουσικές της γενέθλιας γης Yamma Ensemble

69

Talga G.A Solan: τραγούδι

Aniv Bahar: ούτι, κυριζ, κιθάρα

Yonnie Dror: πνευστά

Avri Borochon: κοντραμπάσο

Ben Dagovitch: κρουστά

Το πενταμελές σχήμα από το Ισραήλ Yamma Ensemble, το οποίο δημιουργήθηκε το 2004 και έχει διαγράψει μια αξιοσημείωτη διεθνή πορεία με εμφανίσεις σ' όλη την Ευρώπη και την Αμερική, φέρνει στο προσκήνιο την εβραϊκή μουσική παράδοση μέσα από μοναδικούς ήχους βγαλμένους από την αρχαία υμνολογία, τους βιβλικούς ψαλμούς της Μέσης Ανατολής και την πλούσια

70

άλλη κληρονομιά των κοινοτήτων που αποτελούν τον σημερινό λαό του Ισραήλ.

Οι Yamma ανασυνθέτουν το πολυποίκιλο πολιτισμικό μωσαϊκό της χώρας τους, παρουσιάζοντας χαρούμενη, ζωντανή και παθιασμένη μουσική που συνδυάζει τους παραδοσιακούς ήχους της Ανατολής με τους σύγχρονους ρυθμούς της Δύσης. Μια μουσική που σε ταξιδεύει στις λαϊκές αγορές της Παλιάς Γιάφας, στα καφενεία όπου οι ντόπιοι πίνουν τον καφέ τους ατενίζοντας τη Μεσόγειο, στο γοητευτικό μυστήριο της Γης της Επαγγελίας.

SHORT INFO >>>>>

Tuesday 7 July | 20:30

Musical landscapes of native land

Yamma Ensemble

Talya G.A Solan: vocals

Aviv Bahar: oud, kupuz, guitar

Yonnie Dror: wind instruments

Avri Borochoy: double bass

Ben Dagovitch: percussion

71

Yamma Ensemble draws from the roots of ancient Israeli poetry to present joyous, vibrant and passionate music that blends the traditional sounds of the Middle East and the contemporary rhythms of the West.

72

Πάντα γελαστοί και γελασμένοι... Αφιέρωμα στον Άδηκ Αδηκαίο

73

Ομάδα Φωνητικής Έκφρασης των Μουσικών Συνόλων
Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Μουσική εμπύχωση, συνοδεία στην κιθάρα και ενορχήστρωση:
Μανόλης Ανδρουλιδάκης

Μουσική επιμέλεια, φωνητική διδασκαλία: Μαρία Θωίδου
Επιμέλεια κειμένων: Βιργινία Αναστασίου

Η Ομάδα Φωνητικής Έκφρασης των Μουσικών Συνόλων Πανεπιστημίου Θεσσαλίας υπό την καθοδήγηση των καθιερωμένων καλλιτεχνών Μανόλη Ανδρουλιδάκη (ενορχήστρωση και συνοδεία στην κιθάρα) και Μαρίας Θωίδου (μουσική επιμέλεια και φωνητική διδασκαλία) παρουσιάζουν μια συναυλία με τραγούδια και

κείμενα αφιερωμένα στον κορυφαίο στιχουργό και ποιητή Άλκη Αλκαίο, ο οποίος έδωσε στην ελληνική δισκογραφία τραγούδια-σταθμούς όπως η «Ρόζα», «Ερωτικό (Με μια πιρόγα)», «Σαν πλανόδιο τσίρκο», «Πάντα γελαστοί» και πολλά άλλα που έντυσαν με τις φωνές τους κάποιοι από τους σπουδαιότερους Έλληνες ερμηνευτές.

Τα Μουσικά Σύνορα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ιδρύθηκαν το 2006 και δίνουν την ευκαιρία σε φοιτητές αλλά και σε μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, να συναντιούνται και να συνδράμουν στην αναζήτηση μουσικών δρόμων, με στόχο την πραγματοποίηση συναυλιών, εκδόσεων και πολιτιστικών ανταλλαγών στο πλαίσιο των πανεπιστημιακών εκδηλώσεων. Από την ίδρυσή τους μέχρι σή-

μερα τα Μουσικά Σύνορα έχουν πραγματοποιήσει πάνω από 100 μουσικές εκδηλώσεις εντός και εκτός του πανεπιστημίου. Παραδοσιακή μουσική, ρεμπέτικο, έντεχνο ελληνικό και ξένο τραγούδι, κλασική και σύγχρονη μουσική, συμπλέκονται στα προγράμματα και φέρνουν κοντά φοιτητές με διαφορετικά μουσικά ενδιαφέροντα.

Always smiling and deceived...

A Tribute to Alkis Alkaios

Group for Vocal Expression of the University of Thessaly Music Ensembles

Incidental music, accompaniment on the guitar and orchestration: Manolis Androulidakis

Song selection, vocal coaching: Maria Thoidou

Selection of poems: Virginia Anastasiou

A performance with songs and poems by the prominent Greek lyricist and poet Alkis Alkaios to whom contemporary Greek music owes some of the most inspiring and unforgettable lyrics.

76

Η Φωνή του Σώματος Ο Χορός στην Κρήτη

77

Καλλιτεχνική επιμέλεια, σύλληψη Ιδέας:
Γιάννης και Γιώργος Μεγαλακάκης

Χορός: Ομάδα Έκφρασης Κρητικών Χορών Γιάννη και
Γιώργου Μεγαλακάκη

Χορευτές: Γιάννης Μεγαλακάκης (ερευνητής-χοροδιδάσκαλος)

Γιώργος Μεγαλακάκης (ερευνητής-χοροδιδάσκαλος)

Γιάννης Πηδηκτάκης

Νικολέττα Κουρκούτα

Βασιλεία Πρωτόπαπα

Μουσικοί: Γιώργος Κοντογιάννης – θύρα

Δημήτρης Βαρελόπουλος – θασούτο

78

Χωρίς καμία διάθεση νοσταλγικής, στείας επιστροφής σ' ένα παρελθόν που δεν υπάρχει, η Ομάδα Έκφρασης Κρητικών Χορών Γιάννη και Γιώργου Μεγαλακάκη παρουσιάζει μια παράσταση γεμάτη κρητική μουσική και χορό, αλλά και εικόνες, τοπία, ανθρώπους, χορευτές από την Κρήτη που προβάλλονται παράλληλα στην οθόνη. Ένα θέαμα που συνδυάζει την παραδοσιακή μουσική και τον χορό με την κινηματογραφική εικόνα.

Κυριαρχεί η απόλυτη ταύτιση των κινήσεων του χορευτή με τον ρυθμό και το συναίσθημα της μουσικής, αλλά και το αυτοσχεδιαστικό του ταλέντο να δημιουργεί αυθόρμητα χορευτικές φιγούρες επηρεασμένος θετικά από τους μουσικούς.

Εντυπωσιακά άληματα, ταχύτατες χορευτικές φιγούρες στο έδαφος τις οποίες διακρίνει το πάθος και η δύναμη του κορμιού.

Ένα τέτοιο εγχείρημα παρουσιάζεται πρώτη φορά σε επίπεδο παραδοσιακού χορού, διότι αντιμετωπίζει με κριτική διάθεση το φορτηγό και αναζητά —μέσα από τα προσωπικά βιώματα των δημιουργών και όλων όσων συμμετέχουν— με χιούμορ, σκεπτικισμό αλλά και αγάπη, τους λόγους που ακόμα και σήμερα, στοιχεία της παράδοσής μας συγκινούν.

Υπεύθυνη επικοινωνίας,
οργάνωσης παράστασης:

Μαρίνα Γεωργοπούλου
(ηθοποιός-θεατρολόγος)

Η παράσταση περιοδεύει υπό την αιγίδα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Κρητικών Σωματείων.

SHORT INFO >>>>>

Saturday 11 July | 20:30

The Voice of the Body Dancing in Crete

Art direction & concept:

Yannis & Yorgos Megalakakis

Yannis & Yorgos Megalakakis

Cretan Dance Expression

Group: Yannis & Yorgos

Megalakakis, Yannis

Pidiktakis, Nicoletta

Kourkouta, Vasilina Protopappa

Musicians:

Yorgos Kondogiannis (lyre),

Dimitris Varelopoulos (lute)

Production and PR:

Marina Georgopoulou

79

Traditional Cretan music and dance combined with images, landscapes, people, and dancers from Crete projected on the screen in a performance in which folklore meets cinema.

80 Ο Καραγκιόζης γιατρός Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος

Ο Καραγκιόζης, ο λαϊκός ήρωας για άλλη μια φορά πανταχού παρόν. Μόνο που αυτή τη φορά άθελά του μπλέκει σε μπελάδες από τον φίλο του Χατζηναβάτη ο οποίος του αναθέτει την αποστολή να γιατρέψει την βεζυροπούλα που είναι άρρωστη. Ποιο μυστικό κρύβει άραγε η κόρη του πασά και πώς θα θεραπευτεί από τον ξυπόλυτο ήρωα;

Η συνέχεια στον μπερντέ, σε μια διασκεδαστική παράσταση παραδοσιακού θεάτρου Σκιών που παρουσιάζει ο καραγκιοζοπαίκτης Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος, εγγονός του Χριστοδούλου Πάφιο (1904–1987), του μεγάλου μάστορα αυτής της πανάρχαιας τέχνης που έχει συνδεθεί άρρηκτα με την ελληνική λαϊκή παράδοση.

SHORT INFO >>>>>

Sunday 12 July | 20:30

Karagiozis Becomes a Doctor Christodoulos A. Pafios

Traditional shadow play theatre, presented by puppeteer Christodoulos Antoniou Pafios, grandson of Christodoulos Pafios (1904–1987), the great master of this ancient art that has been inextricably linked with the Greek popular tradition.

FREE ENTRANCE

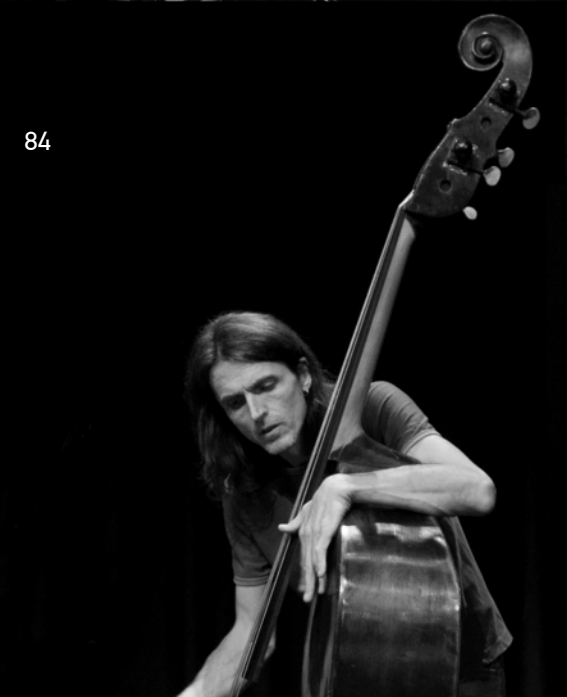

Kostas Theodorou: **Lost_Anthropology**

Tom Arthurs: τρομπέτα
Αντώνης Ανισέγγος: πιάνο
Mathis Mayr: βιολοντσέλο
Dine Doneff: κοντραμπάσο, κιθάρα, κρουστά, φωνή

Μετά τον Νόστο (1999) και το Ρουσίλβο (2010) το ίδιο πάντα τραγούδι σε νέες περιπέτειες. Δομείται, αποδομείται, θεματολογεί. Νύξεις σε πολιτισμικές ρίζες. Αναφορές σε παγανιστικά δρώμενα και ιστορικά γεγονότα. Μια ποιητική προσέγγιση στο θέμα της ταυτότητας μέσα από αφηγηματικές μουσικές συνθέσεις σε συνδυασμό με τον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό.

Περισσότερα στην ιστοσελίδα: www.dinedoneff.com

SHORT INFO >>>>>

Tuesday 14 July | 20:30

Kostas Theodorou:
Lost_Anthropology

Tom Arthurs: trumpet
Antonis Anisengos: piano
Mathis Mayr: cello
Dine Doneff: double bass,
guitar, percussion, vocals

85

A poetic approach to the issue of identity through narrative musical compositions combined with free improvisation.

www.dinedoneff.com

86

Τραγούδια της Θεσσαλονίκης

Σαβίνα Γιαννάτου & Primavera en Salonico

87

Σαβίνα Γιαννάτου: φωνή

Γιάννης Αλεξανδρής: ούτι, κιθάρα

Κώστας Βόμβολος: κανονάκι, ακορντεόν

Χάρης Λαμπράκης: νέι

Μιχάλης Σιγανίδης: κονταμπάσο

Κώστας Θεοδώρου: κρουστά

Γνωστή κάποτε και ως Ιερουσαλήμ των Βαλκανίων, η Θεσσαλονίκη υπήρξε φιλόξενο σπίτι για μια σειρά από πολιτισμούς, θρησκείες, εθνικές κοινότητες. Έλληνες, Εβραίοι, Τούρκοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Σλαβομακεδόνες και Έλληνες του Πόντου έχουν μοιραστεί την ποικιλόμορφη ζωή της πόλης. Στον

88

τελευταίο δίσκο της «Τραγούδια της Θεσσαλονίκης» (2015), η Σαβίνα Γιαννάτου δίνει φωνή σε όλους αυτούς, ερμηνεύοντας ακόμη και ένα ιρλανδικό τραγούδι, σε ένα πολύγλωσσο ρεπερτόριο, στο οποίο η ερμηνεία της λάμπει και γίνεται εκπρόσωπος των μύθων της πόλης.

Όπως πάντα, το μουσικό σχήμα Primavera en Salonico είναι συγκληρονιστικό, ένα από τα πιο ευρηματικά σχήματα κάθε μουσικού ιδιώματος καθώς συνδιαλέγεται με τις εμπνευσμένες και πολυποίκιλες ενόρχηστρώσεις του Κώστα Βόμβοηλου.

Πίσω από το ιδιαίτερο ντόχρωμά τους βρίσκεται η προσωπικότητα του κάθε μουσικού. Αυτό το έντονα ιδιοσυγκρασιακό σχήμα απαρτίζεται από μουσικούς που έχουν συνεργαστεί για πάνω από

20 χρόνια, από το 1993, ενώ οι μουσικοί δεσμοί ανάμεσα σε αρκετά από τα μέλη του ξεκινούν ακόμα πιο παλιά, στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Συνεργαζόμενοι μεταξύ τους, έχουν παίξει παραδοσιακή μουσική και εντελώς πειραματική μουσική και το φάσμα της εμπειρίας τους ανοίγει νέες προοπτικές στην απόδοση των τραγουδιών.

SHORT INFO >>>>>

Thursday 16 July | 20:30

Songs of Salonica

**Savina Yannatou &
Primavera en Salonico**

Savina Yannatou: vocals

Yannis Alexandris: oud, guitar

Kostas Vomvolos: qanun,
accordion

Haris Lambrakis: nay

Michalis Siganidis: double bass

Kostas Theodorou: percussion

Based on traditional material, Savina Yannatou and Primavera en Salonico offer an open sound without borders or labels. With their new album “Songs of Salonica” they give voice to all the cultural, religious and ethnic communities that called Thessaloniki, the Jerusalem of the Balkans as it used to be referred to, their home.

89

Σ18

Παρασκευή 5 Ιουνίου
Μεταμορφώσεις πόλεων
 Ποιητική Βραδιά - Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Σ24

Κυριακή 7 Ιουνίου
Oregano INFused
 TriCoolOre

Σ44

Πέμπτη 25 Ιουνίου
Το Άσμα του Γιορφυριού
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ

Σ52

Δευτέρα 29 Ιουνίου
Πολυφωνία – Πολλοσωμία
 Πολυφωνικό Σύνοχο της
 Ομάδας Είδεκανού

Σ28

Τρίτη 9 Ιουνίου
Ο Α. Καρακώτας ερμηνεύει
Σταύρο Κουγιουμτζή

Σ32

Τετάρτη 10 Ιουνίου
Σωτήρης Καραγιώργης
 40 χρόνια μουσική αναδρομή

Σ56

Τετάρτη 1 Ιουλίου
Ερωτόκριτος
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ

Σ64

Σάββατο 4 Ιουλίου
Fado: η ψυχή της Πορτογαλίας
 Cláudia Madur

Σ36

Κυριακή 14 Ιουνίου
Sikoses
 Monsieur Doumani

Σ40

Πέμπτη 18 Ιουνίου
Coração Vagabundo
 Βάκια Σταύρου

Σ68

Τρίτη 7 Ιουλίου
Μουσικές της γενέθλιας γης
 Yamma Ensemble

Σ72

Πέμπτη 9 Ιουλίου
Πάντα γελαστοί και
γελασμένοι...
 Αφιέρωμα στον Άηλη Αηλαίο

Σ76

Σάββατο 11 Ιουλίου
 Η Φωνή του Σώματος
 Ο χορός στην Κρήτη

Σ80

Κυριακή 12 Ιουλίου
 Ο Καραγκιόζης γιάτρος
 Χριστόδουλος Α. Πάφιος

Σ82

Τρίτη 14 Ιουλίου
 Kostas Theodorou:
 Lost_Anthropology

Σ86

Πέμπτη 16 Ιουλίου
 Τραγούδια της Θεσσαλονίκης
 Σαβίνα Γιαννάτου @
 Primavera en Salonico

Όλες οι εκδηλώσεις αρχίζουν στις 20:30

Πληροφορίες και κρατήσεις
 Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations
 Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

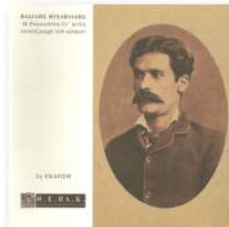
Χρονικό της Κύπρου
 του Λεόντιου Μαχαιρά,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1998

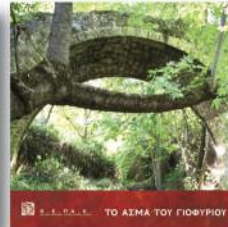
Ο Φιάκας,
 Δ. Κ. Μισιτζή,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1999

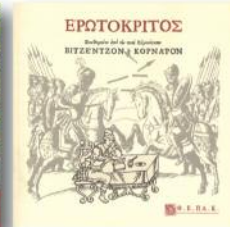
Αριστοφάνους Λυσιστράτη
 του Κώστα Μόντη,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2000

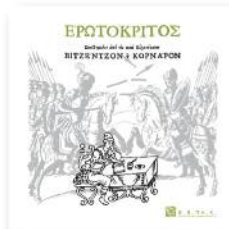
Ρωμιοσύνη
 του Βασίλη Μιχαηλίδη,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2001

Το Άσμα του Γιοφυριού,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2003

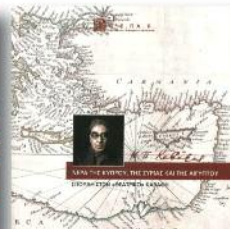
Ερωτόκριτος
 του Βιτσέντζου Κομαράου,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2005

Erotokritos
 di Vitsentzos Komaros,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2010

Διγενής Ακρίτας,
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2011

Σπουδή στον (θεατρικό)
 Καβάφη
 Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2013

**Παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου
του Πανεπιστημίου Κύπρου εκτός Αξιοθέας**

Κ Α Λ Ο Κ Α Ι Ρ Ι 2015

Το Άσμα του Γιοφυριού

Παρασκευή 12 Ιουνίου
Προεδρικό Μέγαρο

Ερωτόκριτος

Παρασκευή 24 Ιουλίου – Χανιά
Κυριακή 26 Ιουλίου – Ανώγεια
Τρίτη 28 Ιουλίου – Ρέθυμνο
Πέμπτη 30 Ιουλίου – Σητεία

94

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμτζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα
Γραφιστικά: Γιάννος Χριστοφόρου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καιάφα
Τεχνική Υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλήδης

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Kyriakos Kakoullis

95

Διοργανωτής/Organiser

**Πανεπιστήμιο
Κύπρου**

Χορηγός/Sponsor

Χορηγός Επικοινωνίας/Media Sponsor

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα – Παρασκευή 9.30 – 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday – Friday 9.30 – 13.30

Tel. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy